

sandsynlighed for, at folk, der mister deres job, hurtigt får et nyt. Det tror jeg ikke, man skaber ved at skabe en eller anden universel rettighed om, hvad man så har mulighed for at få, hvis man bliver ledig. Jeg tror man gør det, ved at have en meget, meget målrettet tilgang i forhold til den enkelte ledige og den enkelte lediges kvalifikationer.

Vi skal ikke begå historiske fejltagelser med aktiveringsfabrikker og anden form for nyttesløs aktivering. Vi skal sørge for meget, meget målrettet at møde den enkelte ledige der, hvor den enkelte ledige er, med henblik på at se lige præcis: Hvad er det, der skal til, for at hr. Jensen, hr. Hansen og fru Sørensen kommer hurtigt i beskæftigelse? Det tror jeg kan føre til en forskellig vifte af opkvalifikationsbehov. Det er sådan set også det, der er baggrunden for, at regeringen har placeret beskæftigelsespolitikken helt derude i lokalsamfundene, hvor man er tættest på jobplaceringsmulighederne, og hvor man har det personkendskab, der skal til. De her tal, der er fremme i debatten om det aktuelle ledighedsniveau, er, når alt kommer til alt noget statistik – bag det gemmer sig jo mennesker af kød og blod. Og uanset hvilket ledighedsniveau vi har, vil det være sådan, at nogle mennesker med nogle givne kvalifikationer reelt er uden risiko for at komme i ledighed, og andre mennesker med svære kvalifikationer er måske i en overhængende risiko – selv også med et ledighedsniveau på 40.000 eller 50.000. Derfor må den målrettede og individuelt tilrettede indsats for den enkelte ledige være vejen frem, og den opnår man ikke, hvis man definerer sådan et sæt generelle rettigheder, som hr. Per Clausen lægger op til.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen, og så går vi til afstemning. Fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:52

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Når der udnævnes nye ministre i Danmark, venter vi jo alle i spænding på, hvad disse nye ministre vil bidrage med. Nu er det nok for meget at forvente, at der sådan vil springe gode ideer af nye ministre, men man forventer jo altid fra oppositionens side, at der måske kommer nogle nye ideer, og i dette tilfælde, at der bibringes lidt vitalitet i forhold til den aktuelle økonomiske krise og håndteringen af den. Så meget desto mere undrer det selvfølgelig, at

den første sådan substantielle melding, der kommer fra landets nye finansminister, er, at der er masser af job at få i Danmark, uagtet at mange af dem, der mister deres job, er ufaglærte, uagtet at mange af dem, der mister deres job, er bosiddende i yderområder, uagtet at vi eksempelvis hører om jobopslag som receptionist, hvor der er 1.000 ansøgere.

Derfor har jeg et kort spørgsmål til statsministeren: Deler statsministeren sin finansministers vurdering af, at der er masser af job at få for de ledige?

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har til alle tider kun ét synspunkt; vi udtaler os som et kollegium og binder hinanden. Og det, jeg tror har været finansministerens pointe, er: Ja, ledigheden er på vej op, ja, det skal vi kere os om, og ja, det skal vi handle på, men vi skal også have nuancerne på plads. Og sandheden er den, at selv i en situation, hvor ledigheden bevæger sig opad, er der mange, mange jobåbninger på det danske arbejdsmarked, og derfor kan det jo ikke nytte noget, at vi alene sender et politisk signal om pessimisme og en given op.

Det ligger i direkte forlængelse af det, jeg sagde før om nødvendigheden af, at man på jobcentrene, afhængigt af om den enkelte ledige kommer ind via kontanthjælpsystemet eller dagpengesystemet, meget målrettet tager hånd om den enkelte og finder ud af: Er der en jobåbning her? Så det er jo sådan set et signal om, at nok er der krise, men der er jo altså også håb, og det er der også for den enkelte.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:54

Mette Frederiksen (S):

Det er jo faktisk en ganske interessant afslutning på en lang debat i Folketingssalen. Vi har at gøre med en stærkt stigende ledighed i Danmark, vi har at gøre med en stærkt stigende ungdomsledighed, vi kan se, at især yderområderne er kraftigt og alvorligt ramt, og så udtaler nu ikke alene den nye finansminister, men også den nye statsminister, at man jo skal se nuanceret på ledighedsproblematikken.

Jeg vil ikke kalde den melding for nuanceret, jeg vil kalde den for hovskisnovski, for jeg tror faktisk, at hvis man sidder i Vestjylland, hvis